

*Літературно-мистецький
альманах*

Творчі СНІЖИНКИ

2025 р.

*«Смійся, лютий враже!
Та не дуже, бо все гине, -
Слава не поляже»*

Анотація

Літературно - мистецький альманах «Творчі сніжинки».

Перший випуск в рамках XXIV Всеукраїнського конкурсу учнівської творчості «Об'єднаймося ж, брати мої!».

Збілочка кращих авторських робіт гімназійної літературної студії «Голубка», названої на честь Воїна, Героя, Івана Голубки з села Дебеславці, який віддав найцінніше - життя за наш Мир і Україну.

Студія «Голубка» - це зустрічі, які окрилюють, зігрівають, обнадіюють, одухотворяють, несуть на прозорих крилах Музу, щоб завжди дарувати світові чудове мереживо слів.

Наша молодь ще зберегла (на фоні Європи), предковічну мораль, що допомагає чути серцем, творити, писати про те, чим живе і як живе земля, що дає тобі крила. У даній збірці - це віддзеркалення нашого сьогодення, яке тримають у руках Воїни. Це страшна сутність «війни», яка руйнує світ і все у ньому. Це життєстверджувальна позиція сучасників, які безкомпромісно - «За Мир!»

Передмова

«Творчі сніжинки» вони взимку. Навесні стануть «Первоцвітами». Влітку - «Червоною ротою», а восени – «Золотим колосом».

Саме так чують себе дівчатка, душі яких торкнувся Божий промінь, щоб вони промовляли словом, вічністю, «безсмертним дотиком до душі», як писала Ліна Костенко. Вони є невіддільними частинками світу, школи, родини, нації, природи, а тому і сприймають дійсність через тонку призму, як і годиться талантам.

Вражають рядки дітей, зіткані з тривоги і болю, з контентом про доросле життя, устрій, проблеми, що породжують у нашого молодого покоління риторичні запитання.

Але я вірю в силу сучасників, які вже знають і відповіді, і зорієнтовану дорогу в свою Україну.

З роси і води вам!

**Хто не любить, той Бога не пізнає,
бо Бог є любов.**

Івана Богослова (4:8-10)

Сенюк Христина Володимирівна
Народилася в с. Дебеславці у вчительській сім'ї. Змалку закохана у світ і все у ньому. Церква Святого Миколая стала осердям життя. У 13 років здійснила першу юнацьку мрію - стала християнським аніматором. Життєрадісна, щира, наполеглива, креативна, цілеспрямована, володіє неординарним баченням світу, що простежується у її творчості.

Любить мандрувати Україною, особливо подобаються гори у своїй величі та задумі. Має безліч мрій, одна з них - стати вчителькою.

Щаслива доля

Отак живу: в тривогах,
Днях, страждених для мого народу,
Як босоніж серед зими.
І тільки марю в снах

Про мир і перемогу,
Про весни без війни.
Отак зросту: навчаюсь, п'ю
Живицю - пам'ять свого роду,

Як еліксир тисячоліть.
Бо знаю: кожне серце
Юнки й юнака -
Це України цвіт.

Отак зітчу із молитов
Для неї на весь світ
З роси й води, із зір дивних
Допоки буде вік,
Щасливу долю .

Де буде золотитись схід
Й до заходу сріблитись - мандрувати
Через ліси, плаї, міста

Крилом лелеки
Через білі хати.

Де буде мати і дитя.
І моє рідне солов'їне слово.
У краю тім, чиє життя,
Прийшлося нам так
Болюче дорого.

А поки що ще тчеться нить
З вогню і крові, в росах мита.
Із неба Бог на все це зрить.
І Янголи лиш плачуть стиха

Сенюк Христина, учениця 8 класу

Герою

Йому було лиш двадцять сім
Герой наш мріяв про сім'ю й дитячий сміх
Хотів він щастя усім-всім -
Та дуже рано у бою поліг.

Хотів побачить перемогу,
Та через ворога не зміг.
Пройшов пекельну і страшну дорогу.
За нас усіх він в землю ліг.

Сенюк Христина, учениця 8 класу

Посади калину

Посади, мій друже, червону калину.
Хай вона прикрасить нашу Україну.

Хай цвіт калиновий її приголубить,
Бо душа українська її дуже любить.

Посади її в своєму садочку

Зима її вкриє білим мороз очком.,

А навесні розцвіте вся наша Україна

І на віки вічні пропаде ця страшна руїна.   *Сенюк Христина, учениця 8 класу*

Любіть свою мову

Любіть, вивчайте рідну мову,

Цю милозвучну, лагідну чудову.

Нехай цвіте як цвіт лілеї,

І дякуйте Богу за неї.

Бережіть її, як своє серце .

Нехай буде чиста, як гірське джерельце.

Ставайте на захист сміливо до лав,

Щоб ніякий ворог нас не здолав.

Сенюк Христина, учениця 8 класу

Крила

Де ваші крила?

Радість ваша де?

Ті очі сині, що ввібрали небо?

У первоцвітах зродитесь тепер,

Щоб цілувати зранені дерева.

Без вас зима

Утратила сніги.

І дні нависли сиві й сірі,

А рідним серце кровоточить і болить,

Бо у могилах вірним сном
Застигли мрії.

А ви у війську Ангелів уже,
У ризах чистих, легких, як хмарини.
Вже Вам не треба піксель й кармазини-
Там крила срібні Бог зітче.

Сенюк Христина, учениця 8 класу

Не шукайте пекла по книжках

Не шукайте пекла по книжках,
Котляревського й Вергілія сторінках.
Воно там, де птах не може сісти:
На землі Українській, " на нулях".

Там зорі тихі фосфором накриті.
Земля лиш стогне з мінометних черг.
Там молодість й китайкою не вкрита.
Там чига- шкіриться у вічі смерть.

Учителі, священники, поети.
І хлібороби, водії, садівники
Убрали сталь і креміль, як тенета,
І стали Ви Титани на віки.

О Боже милий!- тут українка!
На смерть, на спис, на плаху йде.
Світ закриває мати, юнка, жінка,
Той, де життя народжується ще.

Не шукайте пекла по книжках,
А моліться щиро й ненастанно.
Може, Мир такий благодійний, вже настане?!
Для мільйонів втомлених людей...

Серце Коломиї

А серце Коломиї тепер трагічне :
Воно перев'язане чорними стрічками.
Там із живого - калина- любов,
Що серед снігу стіка її кров.

У кожного погляд так каже багато :
Про пісню , Україну, про маму і тата .
Про мрії свої, про незбуті сні .
Про вільну весну, що чекали вони .

Це їхня Голгофа - ти ідеш по асфальту.
Болючі рубці на чутливих серцях .
Ввесь світ твій, Герою , у чорнім квадраті,
Бо вже Ти ходив по кровавих тернах.

Синочки! Сини! Я заломлюю руки ...
Душа розривається тут на шматки!
З такої страшної втрати- розпуки
згасають запалені зорі-свічки.

Сенюк Христина, учениця 8 класу

На грані

Мир і війна - така тоненька грань.
Страшна, студена, дика, віроломна...
Скалічені життя і пустками хати,
А ця стіна таки стоїть - зомбопотворна.

Як рушити її? Із ненависті й зла.
Щоб пекло на віки пропало у безодню.

Щоб цвів весняний цвіт і мати щоб жила,
І щоб над нами так не вили вже... тривоги.

Щоб всі сини людські лишилися живі,
Бо Янголам вже там не вистачає неба.
Хто сіять буде лан? І випікати хліб?
Хто ласку дітям дасть? І хто зростить дерева?

Хто побудує дім? Хто звичаю навчить?
Старається усе - якісь чужі потреби.
І мова , ледь жива, сідає на поріг,
Води попити ще, бо жити ТРЕБА!

Це як останній час, це як останні дні.
Ще трохи: й сурми голосні зйдуть із неба.
Чому, моя земле , стрясаєшся від бід?
А десть свята і сміх - і байдуже до Тебе?

Та просто допоможіть це подолати зло -
Тут тисячі лягло від ката- палача .
Лишились Діти ще... - А далі - сто доріг
До ваших теплих хат... .Беріть до рук меча!

Ця ненависна суть, зродила що війну,
Блукатиме віки в страшнім вогненнім мороці.
І поки сатана ще бенкетує тут,
Ставайте, де Ви є , моліться і оновлюйтеся!

Рука хай не вкраде, не збреше хай язик,
Не похитнеться дух і мовиться хай слово,
Що має сильну міць і вічну свою суть.
Зі словом на устах йшли і йдуть мільйони.

З любов'ю у серцях до кожного ідїть,
Як йшов Ісус Христос у бідную яскиню.
І Бог побачить нас в Рїздво з своїх небес.
Вдягнїмося ж Божий Дух!
І Бог врятує Україну!

Сенюк Христина, учениця 8 класу

Наше

Це ж наше споконвік:
Любов, зичливість, смїх.
Пїсня і праця ,
Тепла світла хата.
Це є любити маму
Й поважати тата,
Зі старшими вїтатись «Слава Йсу...»
Це гори чистї,
Де дерев не валять,
Старїйшин збори,
Де по правдї правлять.

Це наша церква ,
Де в свята, співають Янголи,
Колишучи Христа.
Це наші руки ,
Що до всякої роботи,
Це рїдне слово,
Солов'їнії щедроти.
Це квіти коло хати,
Мир і ласка,
Це Україна рїдна,
Моє сонце ясне!

Сенюк Христина, учениця 8 класу

Депресїя

Буває, від переляку замовкнеш,
заклякнеш, занїмієш - і затерпнеш.
Від втрат щоденних ти уже не мрієш,
І що б не сталося - усе ти стерпиш.

Тривоги тебе не так сильно тривожать.
І зими уже не займають морозами.
Не хочеш новин , ні розмов, ні мереж,
І ні почуттів, ні бажань, ані меж.

І тільки лишилася ти ще сама.
Одна насолода- зефір і хурма.

Сенюк Христина, учениця 8 класу

Тиєчко Христина Юрїївна

Народилася 26 червня 2010 року в с. Дебеславці. Навчається в 9 класі. У 14 років стала християнським аніматором і відтоді дарує дітям радість. Весела, життєрадісна, енергійна, дружелюбна, експресивна, відповідальна. Зростає у багатодітній сім'ї, радо піклується про молодших. Має багато захоплень: волейбол, кулінарія, подорожі в гори та Україною.

Життя з Богом — це як танець у ритмі радості, де кожен крок веде до світла і любові!

Майбутнє України

Я вірю : розцвіте моя країна,
Як сонце після темної грози.
Зросте у славі вільна Україна,
Змиваючи із серця всі сльози.

Здолаємо усі шляхи тернисті,
Об'єднані любов'ю до землі.
Гримлять пісні у кожному намисті,
І сяють зорі в мирному чолі.

Лани хлібами вкриють горизонти,
Розквітне поле маком запашним.
І стане дім міцнішим, бо з любові.
І дух в народу нашого із волі.

Майбутнє світле, в ньому наша сила,
Воно за правду й долю для дітей.
Розправить крила вільна, горда криця,
Земле моя, хай щастя для тебе святиться.

Тисчко Христина Юріївна, учениця 9 класу

**Труднощі для того й існують, щоб
їх переборювати.**

Василь Симоненко

Юрійчук Богдана Дмитрівна
Народилась 4 червня 2010 року, у с.
Ганнів. Навчається в 9 класі. Має
люблячих братів та сестер. Їй
подрбається творити, захоплюється
малюванням. Дбайлива, самостійна,
відкрита до нових ідей, незалежна.

Білий птах

І біла птаха розправляє крила
Вона землю ними оповила.
Мою країну, неньку - Батьківщину
Прекрасну, милу та єдину.

І ворог стане перед нею на коліна,
Перед державою , яку пошматував .
Й сини повернутися додому,
Яких народ увесь чекав.

Богдана Юрійчук, учениця 9 класу

**Твоя усмішка – це ключ до
сердець оточуючих.**

Курліщук Романа Мирославівна
Народилася 3 квітня 2011 року в
с. Залуччя. Спокійна, добра, мила,
активна, скромна, чутлива.

Захоплюється вивченням англійської
мови, в майбутньому мріє стати
перекладачем. Вона легко може
підняти настрій та підтримати. Її
мова любові – це обійми, а серце
сповнене теплом та ласкою до
близьких.

Країна мрій

Ми будуватимем країну мрії,
Де в кожній хаті чути дві надії.
Де щастя сяє в кожному вікні,
І мир панує в серці, як в-ві сні.

Дивись, там наш народ під тихим небом ,
Де всі радіють, дбають про Україну.
Де щастя й сміх у кожнім дні.
Там діти тішаться окриленій весні.

Курліщук Романа, учениця 8 класу

Рідна Україно

Моя рідна, моя Україно,
Моя цвітуча, ніжна , солов'їна.
Твоя мова цінна, як пісень перлина.
У серцях вона живе невпинно.

Моя рідна, ти у нас незламна .
Не здолають тебе вороги .
Ти у нас , як гори, сильна.

Тобі все, благословенна, до снаги.

Багата ти у нас на все:
Річки, озера, гори, полонини ,
Протоки, поле, море і ліси -
Твоя краса є незнищенна.

Ну як тобою не цвісти?

Хто ми?

Хто ми є, якщо не будем боронити?

Як без волі можна в світі жити?

Не зламати наш народ міцний,

Бо наш дух завжди живий.

Ми нащадки славних козаків.

В серцях вогонь завзять палає.

І віра в правду нас об'єднує усіх.

Наш стяг і в горі гордо сяє.

**Там, де закінчуються людські
можливості, починаються Божі
чудеса**

Курліщук Романа, учениця 8 класу

Волошенко Мар'яна Федорівна

Народилася в с. Залуччя 10 серпня 2011 року. Мила, весела, розумна, смілива, турботлива, енергійна, доброзичлива. Обождноє грати на фортепіано, для неї - це момент втечі від буденності, місце, де вона може бути собою, відчутти спокій і насолоду від творчості. Вона інколи грає годинами, втрачаючи рахунок часу, занурена в потік мелодій та власних відчуттів, таким чином відточуючи майстерність та вміння грати.

Батьківщина

Нема без кореня рослини,
А нас, людей - без Батьківщини,
Крізь болі й сльози, темні днини,
Шукаємо шляхи до миру й сили.

Той Ірод злий, той лютий ворог,
Ламає все в нас, в крихти й порох.
Та не здамось ми - живе надія,
Вільна земля дає нам крила!

Волошенюк Мар'яна, учениця 8 класу

Україна

Наша рідна ненька — Україна,
Її мова ніжна, солов'їна.
А війна приносить біль країні,
Ми ж стоїмо незламні і єдині.

Україна — наша Батьківщина.
Не зламають тебе клятї москалі!
Наш народ в серці має віру,
Свободи дух - він все іще живий.

Волошенюк Мар'яна, учениця 8 класу

Рідна мати

Україно, рідна мати,
Не дамо тебе зламати!
Будемо битись, воювати,
Наші землі зберігати.

Нашу волю і свободу,
Українського народу,
Будемо обороняти,
Та всім серцем захищати.

І наш дім, нашу родину,
Та всю славу Україну,
Будемо разом стояти,
Батьківщину зберігати.

Нашу мову солов'їну,
Збережемо ми і нині,
Щоб ніколи вже не згасло
Наше «Слава Україні!»

Дивосвіт Шевченка

Світлим спомином сяйнув
Дивосвіт Шевченка .
Світить сонце присвятеє
Над світом стареньким.

Щоб навіки пролунало
Людське добро - диво,
Сторожем на світом стало,
Правдою світило.

Де снують надії сиві нашого Тараса
Спасати землю українську,
Яка генно гасла.

Волошенюк Мар'яна, учениця 8 класу.

Зміст

1. Анотація.	стр. 3
2. Передмова.	стр. 4
3. Щаслива доля. <i>Сенюк Христина, учениця 8 класу.</i>	стр. 5
4. Герою. <i>Сенюк Христина, учениця 8 класу.</i>	стр. 6
5. Посади калину. <i>Сенюк Христина, учениця 8 класу.</i>	стр. 6
6. Любіть свою мову. <i>Сенюк Христина, учениця 8 класу.</i>	стр. 7
7. Крила. <i>Сенюк Христина, учениця 8 класу.</i>	стр. 7
8. Не шукайте пекла по книжках. <i>Сенюк Христина, учениця 8 кл.</i>	стр. 8
9. Серце Коломиї. <i>Сенюк Христина, учениця 8 класу.</i>	стр. 8
10. На грані. <i>Сенюк Христина, учениця 8 класу.</i>	стр. 9
11. Наше. <i>Сенюк Христина, учениця 8 класу.</i>	стр. 11
12. Депресія. <i>Сенюк Христина, учениця 8 класу.</i>	стр. 11
13. Майбутнє України. <i>Тисчко Христина, учениця 9 класу.</i>	стр. 12
14. Білий птах. <i>Юрійчук Богдана, учениця 9 класу.</i>	стр. 14
15. Країна мрій. <i>Курліщук Романа, учениця 8 класу.</i>	стр. 15

16. Рідна Україна. <i>Курліщук Романа, учениця 8 класу.</i>	стр. 16
17. Хто ми? <i>Курліщук Романа, учениця 8 класу.</i>	стр. 16
18. Батьківщина. <i>Волошенюк Мар'яна, учениця 8 класу.</i>	стр. 17
19. Україна. <i>Волошенюк Мар'яна, учениця 8 класу.</i>	стр. 17
20. Рідна мати. <i>Волошенюк Мар'яна, учениця 8 класу.</i>	стр. 18
21. Дивосвіт Шевченка. <i>Волошенюк Мар'яна, учениця 8 класу.</i>	стр. 18

Післямова

Перші творчі сніжинки юних талантів зобразили неперевершені візерунки, розгорнули перед читачами пелену чистих дитячих душ, які прагнуть миру і добра. Прошу благословення Божого, музи стокрилої для своїх учениць, а творчі сніжинки нехай будуть для них початком, нехай закружляють образами, ідеями і залишать їх у полоні рідної мови та неповторного слова.